

Un flagell dels nostres dies

Un dels flagells que més durament castiga la societat actual és, sens dubte, l'atur laboral, conseqüència de la crisi econòmica que pateix el nostre país dins d'un context també de daltabaix econòmic a nivell internacional. Hi ha teories que intenten reduir aquesta problemàtica considerant-la com una deficiència o un desajustament del sistema econòmic capitalista —per allò de la llei de l'oferta i la demanda— desajustament que els mecanismes del propi sistema —segons aquestes teories— s'en-carregaran de recompondre quan es donin les condicions necessàries perquè així sigui, és a dir, que tracten el problema com si l'excedent de mà d'obra es tractés d'un excedent de pomes, d'oli o d'automòbils. L'atur és molt més que això perquè al darrera d'una persona sense feina es troba una dimensió que depassa l'aspecte estrictament econòmic o economicista de la qüestió: hi ha, en definitiva, un drama humà.

Segons dades publicades per la Generalitat de Catalunya, al 31 de gener de l'any en curs, l'atur a Catalunya es resumia en les següents xifres: homes, 202.860; dones, 108.359, amb un total de 311.219 persones. La seva distribució geogràfica era la següent: a la província de Tarragona 20.928; a la de Lleida 8.217; a la de Girona 14.205 i a la de Barcelona 267.869. Una dada important és que només el 55% d'aquests aturats cobren el subsidi de desocupació. Els sectors més castigats són la indústria, els serveis, la construcció, l'agricultura i el grup de "sense ocupació anterior".

De les estadístiques existents sobre el tema es desprèn que el jove i la dona són els col·lectius més afectats pel problema si bé aquest s'extén a totes les capes socials i professionals. El drama humà de la problemàtica de l'atur és que té uns efectes personals i socials desastrosos. Especialment en els joves és motiu de greus frustracions quan després d'enllestits llurs estudis primaris, secundaris, de formació professional i, fins i tot, universitaris, aquests es troben sense feina i allò que és pitjor, sense perspectives d'obtenir-ne ni a curt ni a llarg termini i si en troben, en el millor dels casos, s'hauran d'agafar a treballs que els són aliens o desconeguts, per als quals no s'han preparat. Si per a aquests és greu no ho és menys per a aquells treballadors que duen sobre llurs espatlles càrregues familiars, per als quals l'atur esdevé una situació angoixant i no poques vegades motiu de gravíssims conflictes de convivència en la pròpia vida familiar. En l'aspecte personal l'atur té unes repercussions a nivell anímic que produeixen greus trastorns de la personalitat, frustració, alteració del caràcter, desequilibris emocionals, són freqüents els estats depressius o que l'agressivitat suri a flor de pell sense una causa aparent.

A nivell social en primer lloc, és causa, com ja hem dit, de problemes familiars quan hom no pot arribar a cobrir les necessitats domèstiques més elementals que fan que s'entri en una situació de marginació social; l'atur comporta també l'augment de la disgregació i la desesperança social en molts casos;

↳ l'augment de la delinqüència com a factor bàsic d'un clima generalitzat d'inseguretat; l'augment de la inhibició i la manca d'estímuls vitals. La incidència de l'atur en el jovent, quan a la incapacitat de trobar llocs de treball, motiva l'aparició de fenòmens culturals nous, de fàcil explotació i manipulació, i que comporten, en molts casos, el desarmament moral d'aquests joves en termes de futur. A nivell sòcio-polític també té les seves repercussions: no hem d'oblidar que, al nostre país, l'esclat de la crisi econòmica ha coincidit amb el procés d'instauració i consolidació de la democràcia, així, doncs, el fenòmen d'associar aquestes circumstàncies l'una amb l'altra es dona amb una preocupant facilitat, que compta, a més, amb el terreny adobat de l'exèrcit d'aturats i llur marginació social, sobre el qual incideixen constantment els cants de sirena reaccionaris que pretenen endossar la factura de la crisi econòmica al nou sistema democràtic amb la pretensió de superar-la a base de suprimir aquest sistema.

En definitiva des de tots els angles possibles, els efectes de l'atur són catastròfics i el trist del cas és que no hi ha, ara per ara, gaires sortides, o almenys, gaires sortides definitives. Les solucions o alternatives que proposen les diverses forces socials més sensibilitzades per aquesta problemàtica, com són els sindicats, apunten cap els següents objectius: la reducció de la jornada de treball; és conegut l'eslògan "treballar menys per a treballar tots"; la recuperació i creació de nous llocs de treball mitjançant incentius fiscals i financers; promoure programes econòmics i inversions, tant en el sector públic com en el privat; el foment de la inversió, amb una adequada canalització i control de les aportacions dels treballadors en actiu, dels empresaris i de l'administració; una política agrària que impi-

deixi el progressiu despoblament de les zones rurals, amb una especial atenció al desenvolupament del cooperativisme agrari; potenciació del cooperativisme a tots els nivells, la perllongació de l'edat d'escolarització, etc., etc.

Però de res servien aquestes mesures conjunturals si, alhora, no es crea una consciència col·lectiva que es necessari de reconduir l'actual sistema econòmic cap a formes més racionals, d'aital forma que aquests desequilibris i desajustaments que pateix cíclicament desapareguin o, com a mínim, que es delimitin o que siguin controlables. Això implica, evidentment, un canvi de mentalitat en l'home. La qüestió està, com diu E. Fromm, en si hem de viure per a tenir o per a ésser.

Agustí VIDAL

reparació
d'automòbils

TALLER MECÀNIC

JMB

JOSEP M. BONET

Avgda. de Reus, 17, tel. 85 02 90

RIUDOMS